

ГОНЧАРОВ Петро Іванович (26. 09. 1886, Москва — ?) — хімік. Навч. у Моск. (1904–05), закін. Новорос. (Одеса, 1910) університет. Працював на Станції рос. виноградарів і виноробів в Одесі. Від 1913 — в Одес. університеті: 1914–16 — асистент кафедри мед. хімії, 1916–25 — фіз. хімії. Водночас від 1918 — в Одес. с.-г. інституті: 1929–34 — завідувач кафедри хімії; 1933–36 — проф., завідувач кафедри хімії Тираспол. с.-г. інституту (Молдова); 1934–36 — професор кафедри колоїд. хімії Одес. технол. інституту консерв. промисловості; 1935–38 — завідувач кафедри фіз. і колоїд. хімії Одес. фармацевт. інституту; 1936–40 — завідувач кафедри неорган. і фіз. хімії Одес. інституту технології зерна й муки (від 1939 — мукомел. промисловості та елеватор.

господарства, нині академія харч. технологій). Наукові дослідження в галузі харчової промисловості, зокрема хімії вина, консервування.

Основні праці

О применении озона в виноделии // Вест. виноделия. 1911. № 6; О применении разных сортов углей при определении сахаров в сладких винах // Там само. 1912. № 5; О диссоциирующем влиянии электролитов // Журн. Рус. физ.-хим. общества. Ч. хим. 1915. Т. 47, вып. 5; Конспект по органической химии. О., 1925; Конспект по аналитической химии. О., 1927.

Н. П. Белявська

Бібліографічний опис:

Гончаров Петро Іванович / Н. П. Белявська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30919>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).